

526/73

Slovena III. 82.

Pust.

Pustni večer je mladeži, kar mi je znano vsaj med Mengšem, Kamnikom, Cerknici in Kranjem čas neznanje radosti. Hlapčiči in dečki vsake vavn oblepane metle, na drogih nataknjene škornitke, otepe, brinove butare s perisem tlecih šibnj zaneti, zlana se ko blisk oblike, brinje prasketa, vrše ga plam-teč zubelj zagrne in ocem prikrije. Lahkonozni otroci z gorečimi baklami na široki pašnik v dnu teku spusti, oni po trati skakajo in cincajo, vrti se in ple-sajo bakle kriško lučajo in štikajo. Kakor zvar-jeno goreče želero pod kladvom svitel curk brezbrojnih isker odriplje, da po teh padajo cvetetajo, ravno tako se od bakel po zraku plavajoči oblačič zarnih ogotkov ukrinja, se guglje in zibke po nemirni sapi, da vso dolino v ognjenu norje spreobrne. Tudi dečki vpi-jejo in vrskajo, da žunder do nebes vine. Vokolnih brežinah, planinskih brdih hočejo tudi prebivavec pokazati, da pri njih živo v koreninjach šeg čislanih prededov ptuje navade še niso spodimle. Na kopučenim vejam podlačnejo žerjavice, dim suklja, ognjen ske-ber se veselo kriško zaganja; vsa dolina je takoj z gorečim vencem grmat obdana . . . (Tomena ne vedo)

Sivo las moč mi je povedal, da so naši predniki osej vsako leto povesmo prediva sežgali, ga no zraku naravnost zagnali na čast ajdovski boginji. Daže ko je po zraku goreče predivo drknilo, veci tam je druge pomladi krasel. Od tod ta navada izvolia; da

mesto predvsa sedaj meste slamo in brinove
veje za žigajo. Včasi se tudi vec vasi le eno
ledino zbere; zemkej prikrume osi dečki
puot žgat; velike burke uganjajo, nekteri
se naslednje se celo lej spulijo in skravajo. In
tako preteče veseli puotni večer.